

Til denne Behandling var der fremkommet følgende **Ændringsforslag**:

Af Fischer:

Til § 1 føies:

„naar det skjønnes, at de nævnte Gjenstande lade sig benytte i saadan Hensigt.“

Lovforslagets Paragrafer tilligemed det stillede **Ændringsforslag** fattes under **Forhandling**.

Fischer: Det **Ændringsforslag**, jeg har tilladt mig at stille, omtalte jeg allerede ved denne Sags 1ste Behandling, og jeg skal derfor kun i al Korthed minde om, at det gaar ud paa at give § 1 en saadan Tilføielse, at det derved bliver klart, at Meningen kun er at forbyde saadanne **Efterligninger af Mynt og Værdipapirer**, der lade sig benytte i **bedragerisk Hensigt**. For saa vidt altsaa **Netten** skjønnes, at **Gjenstandene** ikke kunne benyttes paa denne Maade, gjælder **Forbudet** ikke. — I § 2, som jeg ved denne **Leilighed** skal tillade mig at omtale, findes den **Bestemmelse**, at saadanne **Gjenstande**, der ere omhandlede i § 1, ikke maa indføres. Jeg antager, at **Meningen** dermed ikke er den, at **Lødvæsenet** skal føre **Opsyn** med, at saadanne **Gjenstande** ikke blive indførte, men at **Meningen** er, at dersom **Nogen** findes at have indført dem, han da vil være **undergiven** den **Straf**, der bestemmes i § 3. Det vilde imidlertid være mig hørt at høre en **Udtalelse** af den høitærede **Minister** i saa **Henseende**.

Justitsministeren: Det gjør mig ondt, at jeg var forhindret fra at være tilstede i **Mødet** i Gaar, og endnu mere, at denne **Forhindring** skulde føre til, at det høie **Things Møde** i Gaar væsentlig blev forspildt. Jeg var imidlertid ude af **Stand** til at melde **Forfald** hos den høitærede **Formand** førend i Gaar **Formiddags**, og forøvrigt stod jeg i den **Formening**, at der ikke var stillet noget **Ændringsforslag** til **Lovforslaget**, og at min **Fraværelse** derfor ikke kunde forhindre, at **Mødet** blev fremmet. Der er jo imidlertid stillet et **Ændringsforslag**, som jeg skal tillade mig at omtale med et **Par Ord**. Det er efter min **Formening** ikke af nogen særdeles **Betydning**, hvad enten dette **Ændringsforslag** maatte blive vedtaget eller ikke, men jeg negter ikke, at det forekommer mig at være **uødvendigt**; og jeg er endog tilbøjelig til at anse det for at være mindre heldigt, hvis en saadan **Tilføielse** blev gjort til **Lovforslagets** § 1. Jeg anser det ikke for at være **nødvendigt** af den **Grund**, jeg allerede tillod mig at antyde ved denne Sags 1ste Behandling, fordi nemlig det, hvorpaa det kommer an, som jeg antager, **tilstrækkelig** er antyndet ved det **Ord** „væsentlig“ i **Paragrafens** 2den Linie. Det, som der forbydes, er at **forfærdige Gjenstande**, som have en væsentlig ydre **Lighed** med **Mynter** eller **Pengeeffekter**, og det er

ved fremtidige **Afgjørelser** fra **Domstolenes Side** af, om **Loven** kan siges at være overtrædt eller ikke, formentlig det, hvorpaa det kommer an, om **Ligheden** har været væsentlig, saaledes altsaa, at en **Skuffelse** derved blev muliggjort eller lettet. Naar man foruden denne **Betegnelse** „væsentlig“ vil gjøre en **Tilføielse** som den, det ærede **Følgevalgte Medlem** har bragt i **Forflag**, forekommer det mig, dels at man kommer til at sige en **Ring to Gange**, **skjønndt** paa **forskjellig Maade**, og dels er det mig tvivlsomt, om ikke denne **Tilføielse** fra det ærede **Medlems Side** kunde synes at føre til en lettere **Udgang** for **Straffebestemmelsen**, end hvis man ikke vedtager hans **Tilføielse**, **Noget**, som jeg antager er ganske **stridende** mod det ærede **Medlems Hensigt**. Jeg tilstaar nemlig, at det forekommer mig, at man ikke kan benegte, at en **Ring** kunde lade sig benytte i en **svigagtig Hensigt**, uagtet den i og for sig maaste ikke har nogen meget stor **Lighed** med de **Gjenstande**, som ved den skulde have været efterlignet. Der staar ikke i det ærede **Medlems Forflag**: „naar det skjønnes, at de nævnte **Gjenstande** lade sig benytte med nogen rimelig **Udsigt** til, at **Hensigten** kan blive naaet i **bedragerisk Henseende**“, men der staar kun: „lader sig benytte“, og i og for sig kan efter min **Opfattelse** en **Gjenstand** vel benyttes i den omtalte **svigagtige Hensigt**, uagtet der ikke i og for sig er nogen stor **Sandsynlighed** for, at den, som benytter **Gjenstanden**, vil opnaa det, han derved tilsigter. Jeg antager nu ganske vist ikke, at dette er det ærede **Medlems Mening**, men at det derimod kun er hans **Mening**, at denne **Tilføielse** skal forstaaes saaledes, at **Straffen** indtræder, naar det skjønnes, at de nævnte **Gjenstande** med nogen **Rimelighed** kunne lade sig benytte i en **svigagtig Hensigt**. I **paagjældende Tilfælde** bliver det altsaa **Domstolenes Sag** at afgjøre, hvor vidt **Efterligningerne** ere saa **skuffende**, have saa stor **Lighed** med de **paagjældende Mynter** eller **Pengeeffekter**, at den omtalte **bedrageriske Hensigt** har nogen **Udsigt** til at naas; men hvad er det da, hvorved **Domstolene** maa lade sig lede ved denne **Afgjørelse**? Det er ved at se hen til, om **Ligheden** er væsentlig eller ikke, altsaa netop ved at tage deres **Udsigt** til den **Uvdsigt**, der er given i § 1, anden **Linie**, saaledes som jeg har tilladt mig at hentyde til. Det er derfor, jeg tror, at det ærede **Medlems Tilføielse** ikke er **nødvendig**, og jeg nævner, som sagt, endog nogen **Tvivel**, om det vil være heldigt at faae en saadan **Tilføielse**, men i **Øvrigt** er **Sagen**, som jeg tillod mig at begynde med at sige, af **overordentlig ringe Betydning**.

Fischer: Jeg tilstaar, at det ikke forekommer mig, at det lykkes den høitærede **Justitsminister** at godtgjøre, hvorledes **Domstolenes Stilling** vilde blive **vanfseligere**, dersom mit **Forflag** blev vedtaget, end dersom det ikke blev vedtaget. I 2den Linie af **Paragrafen** bliver jo lige fuldt